

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากการที่รัฐบาลได้ริเริ่มโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” (One Tambon One Product หรือ OTOP) ขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนหรือชุมชน นำภูมิปัญญาพื้นบ้านและทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ออกจำหน่าย เกิดการจ้างงานสร้างรายได้ สร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพ โดยยังคงจัดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชนไว้ พร้อมปรับปรุงพัฒนาคุณภาพสู่มาตรฐานระดับประเทศและระดับสากล และเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ได้รับความเชื่อถือและยอมรับจากผู้บริโภคมากขึ้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) จัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ขึ้น เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2546) ด้วยการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้มาตรฐาน

โดยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน หมายถึง ข้อกำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยชุมชน เป็นข้อกำหนดที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เหมาะกับสภาพการผลิตของชุมชน ซึ่งการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นการให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนของผู้ประกอบการธุรกิจในโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการอำนวยการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (กอ.นตผ.) หรือสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ หรือกลุ่มอื่น ๆ ตามกฎหมายวิสาหกิจชุมชนซึ่งได้ผ่านคัดเลือกจากจังหวัดและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ประกาศกำหนดไว้ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2547) และจะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการผลิตที่ดียิ่งขึ้น
2. ส่งเสริมด้านการตลาดโดยมีเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน รับรอง
3. สนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
4. เป็นสิ่งยืนยันและถือเป็นหลักประกันด้านคุณภาพที่เพิ่มความเชื่อถือแก่ผู้ซื้อทั้งในประเทศ

และตลาดต่างประเทศ

5. ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อผลิตภัณฑ์ชุมชน
6. เพิ่มศักยภาพการแข่งขันและสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ เสริมสร้างเศรษฐกิจระดับรากหญ้าให้มีความแข็งแรง มีการพัฒนาแบบยั่งยืน

ในการดำเนินงานตามโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จะแบ่งกลุ่มของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์ชุมชนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มในชุมชนผลิตผลิตภัณฑ์ที่แสดงความเป็นไทยหรือภูมิปัญญาไทย และสมาชิกในกลุ่มร่วมกันผลิต ร่วมกันบริหารจัดการและร่วมรับผลประโยชน์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจข้าวของรายเดี่ยว หมายถึง บุคคลใดบุคคลหนึ่งในชุมชนที่ผลิตสินค้าที่แสดงความเป็นไทยหรือภูมิปัญญาไทย และมีความเชื่อมโยงกับชุมชนในข้อใดข้อหนึ่ง ได้แก่ การที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิต (จ้างแรงงาน/ใช้วัตถุดิบ) หรือมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหรือมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME.) หมายถึง ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ได้แก่ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ ซึ่งผลิตสินค้าที่แสดงความเป็นไทยหรือภูมิปัญญาไทย และมีความเชื่อมโยงกับชุมชนในข้อใดข้อหนึ่ง ได้แก่ การที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิต (จ้างแรงงาน/ใช้วัตถุดิบ) หรือมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ หรือมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ โดยมีสินทรัพย์ที่รวมกันมากกว่า 5 ล้านบาท (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2550)

ซึ่งมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่จัดทำขึ้นนั้น จะมีข้อกำหนดที่เหมาะสมกับสภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในแต่ละท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไปใช้พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้โดยง่าย ซึ่งจะครอบคลุมผลิตภัณฑ์ 5 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ผลิตภัณฑ์อาหาร หมายถึง ผลิตผลทางการเกษตรที่บริโภคสด เช่น ผัก ผลไม้ เป็นต้น และผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่พร้อมบริโภคหรืออาหารแปรรูปกึ่งสำเร็จรูป รวมถึงอาหารแปรรูปที่ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น น้ำพริก เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม หมายถึง ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุราแช่ สุรากลั่น เป็นต้น และเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่พร้อมดื่ม ผลิตภัณฑ์ประเภทขงละลาย เช่น ขิงผงสำเร็จรูป เป็นต้น และผลิตภัณฑ์ประเภทขง เช่น น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร ชาใบหม่อน ชาจีน เป็นต้น

ประเภทที่ 3 ผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกาย หมายถึง ผ้าทอและผ้าถักจากเส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ เช่น ผ้าแพรวา ผ้าถักโครเชต์ เป็นต้น รวมถึงผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้าเครื่องประดับตกแต่งร่างกายจากวัสดุทุกประเภท เช่น ผ้าพันคอ หมวก กระเป๋า เข็มขัด สร้อยคอ ต่างหู รองเท้า เป็นต้น

ประเภทที่ 4 ผลิตภัณฑ์ของใช้ ของประดับตกแต่งและของที่ระลึก หมายถึง ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องเขียน เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องใช้สอยต่าง ๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ในกลุ่มจักสาน ถักสานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้สอย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น

ประเภทที่ 5 ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร หมายถึง ผลผลิตจากธรรมชาติที่ไม่ใช่อาหารบริโภค เช่น เครื่องสำอางสมุนไพร สบู่สมุนไพร แชมพูสมุนไพร น้ำมันหอมระเหย เป็นต้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2550)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการให้ผลิตภัณฑ์ระดับชุมชนมีมาตรฐานจึงได้จัดโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อรองรับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคและสามารถพัฒนาสู่การเป็น

ผู้ประกอบการที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ โดยมีการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน แสดงเครื่องหมายรับรอง เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ มีมาตรฐานระดับสากลและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานีและกลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

ตามนโยบายของรัฐบาลจัดตั้งโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดให้มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัดให้มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น จากโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัดอุดรธานีปี 2553 ทั้งหมด 271 ราย ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน 40 ราย (14.76%) ไม่ได้ยื่นขอการรับรอง 80 ราย (29.52%)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ได้ร่วมกันจัดโครงการพัฒนาผู้ผลิตระดับชุมชนขึ้นเพื่อยกระดับผู้ผลิตชุมชนและผู้ประกอบการให้มีความรู้ความเข้าใจที่จะพัฒนาแก้ไขปรับปรุงขบวนการผลิตจนพร้อมที่จะยื่นขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และได้รับการรับรองมาตรฐานเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น หน่วยงานระดับอุดมศึกษาในท้องถิ่นจึงมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมโดยตรง มีศักยภาพทั้งด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยีเครื่องมืออุปกรณ์ และความพร้อมด้านบุคลากรในการบริการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแนะนำ มีประสบการณ์และผลงานเป็นที่ยอมรับ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี สู่การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตโครงการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นดังนี้

1.3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แก่ ผู้นำกลุ่ม ประสบการณ์ รูปแบบธุรกิจ ลักษณะผลิตภัณฑ์

1.3.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ชุมชน ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 2) ด้านกระบวนการผลิต 3) ด้านข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน 4) ด้านอื่น ๆ

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอบ้านดุง

จังหวัดอุดรธานี จำนวนไม่น้อยกว่า 20 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับ 2 ดาวขึ้นไป ที่มีประสบการณ์ ไม่น้อยกว่า 10 ปี โดยมีหัวข้อการประเมินดังนี้

1. ความเหมาะสมกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต
2. ความเหมาะสมกับข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

1.3.3 ระยะเวลาการดำเนินการ

โครงการการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ใช้เวลา 12 เดือน (เดือนตุลาคม 2559 - เมษายน 2560)

1.3.4 พื้นที่ดำเนินการ

อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เป็นการแก้ปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานที่ทำงานวิจัย

1) กลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาและคณาจารย์ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้วิชาการสู่ชุมชนตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยและตาม พรบ. ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่นำเทคโนโลยีสู่ชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

2) กลุ่มเป้าหมาย ด้านนักศึกษา และคณาจารย์ ได้ประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนการสอนที่มีรายวิชาวิจัยและโครงการสู่ภาคการปฏิบัติจริงในการลงพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนในเชิงประจักษ์ ซึ่งจะนำไปสู่การค้นพบปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการผลิตด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ในการทำงานของชุมชน ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏและตาม พรบ. ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นการถ่ายทอดเทคโนโลยีภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มชุมชน

1.4.2 เป็นองค์ความรู้ในงานวิจัยต่อไป

1) กลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาและคณาจารย์และชุมชนผู้ผลิตสามารถนำรูปแบบ วิธีการขั้นตอนที่ได้ไปขยายผลต่อกับกลุ่มชุมชนอื่นที่มีลักษณะกระบวนการคล้ายกัน สามารถนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตน

2) กลุ่มเป้าหมาย ชุมชนกลุ่ม ได้พัฒนาองค์ความรู้ด้านกระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมในการทำงานด้านคุณภาพ ลดต้นทุน ลดเวลาเพื่อเพิ่มรายได้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติถ่ายทอดให้กับชุมชนอื่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวเองสามารถดำเนินชีวิตให้มีความสุขในด้านการทำงานทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4.3 เป็นการบริการความรู้แก่ประชาชน

1) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ประชาชนผู้สนใจและกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนทั่วประเทศ โดยคณะผู้วิจัยจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์และนำองค์ความรู้ที่ได้จัดอบรมให้ความรู้ให้สามารถปรับใช้ในการพัฒนาสินค้าได้อย่างเหมาะสม

2) กลุ่มเป้าหมาย เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ของชุมชนที่จะส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งเสริมสร้างโอกาส การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสืบทอดรูปแบบกระบวนการผลิตของชุมชนที่เหมาะสมเพื่อมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของชุมชน

1.4.5 เป็นการบริการความรู้แก่ภาคธุรกิจ

1) กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชน คณะผู้วิจัยจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค สามารถพัฒนาความรู้เพื่อยกระดับไปสู่กลุ่ม SME. และ บริษัทจำกัด และนำองค์ความรู้ที่ได้แลกเปลี่ยนกับภาคธุรกิจระหว่างหน่วยงานของมหาวิทยาลัย

2) กลุ่มเป้าหมาย สามารถพัฒนาด้านคุณภาพ เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ให้เป็นที่ยอมรับและตอบสนองกลุ่มลูกค้าส่งผลให้เพิ่มช่องทางการตลาดได้มากขึ้นทั้งยังเป็นการยกระดับไปสู่กลุ่มOTOP, SME และบริษัทจำกัด โดยมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันองค์ความรู้กับภาคเอกชน นักวิชาการ และนักศึกษา เพื่อเป็นการต่อยอดให้การปฏิบัติงานจริงร่วมกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

1.4.6 อื่นๆ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ชุมชน กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนจังหวัดอุดรธานี และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ

- มีต้นแบบวิธีการขั้นตอนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไปปรับใช้ในการผลิตสินค้าของตนให้มีคุณภาพเหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค มีทักษะ มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาที่จะเป็นภูมิคุ้มกันพร้อมรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงแต่ละยุคสมัยนิยม

- เกิดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เพื่อยกระดับมาตรฐานในการทำงานให้มีคุณภาพ ส่งผลในการลดค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิตพร้อมทั้งต่อยอดผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ภายในชุมชนในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านคุณภาพการผลิต และการทำงานของชุมชนอย่างเป็นระบบ โดยใช้องค์ความรู้ของตนเองกับนักวิจัย เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหามาตามความเหมาะสม ทำให้เกิดภูมิคุ้มกันทำให้มีพื้นฐานเข้มแข็งมีทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าพร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ

2. องค์การบริหารส่วนตำบล

- มีส่วนร่วมผลักดันขับเคลื่อน ประสานงานระหว่างชุมชนจัดกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจขยายเป็นวงกว้างมากยิ่งขึ้นสามารถพัฒนาสินค้ามีคุณภาพก่อเกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน

- มีการประสานงานการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชน ส่งเสริมความเข้มแข็งของกลุ่มชุมชน โดยการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้และระบบการเรียนรู้ของชุมชนอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต ส่งผลให้เกิดกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ ทำให้สินค้ามีคุณค่าและการบริการบนฐานความรู้ในความเป็นไทยที่ใช้กระบวนการพัฒนาแบบการมีส่วนร่วม

3. สำนักพัฒนาชุมชนจังหวัด

- ได้ต้นแบบแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบของเครือข่ายชุมชนต่างๆ ภายในจังหวัดในการสร้างสินค้าที่มีมาตรฐานเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคบนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล สะท้อนเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

- ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ที่เหมาะสมของชุมชนกลุ่ม พร้อมทั้งมีความเชื่อมโยงระบบพัฒนาคลัสเตอร์และห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งเครือข่ายของชุมชนบนฐานรากของความรู้ใหม่ ในด้านคุณภาพ เพื่อสร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าสูงเป็นที่ยอมรับของตลาดพร้อมทั้งให้การพัฒนาระบบมาตรฐานในด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างในพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีผลต่อกระบวนการผลิต เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในระบบเศรษฐกิจ และสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสร้างอาชีพและรายได้ที่จัดสรรอย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน สามารถส่งเสริมการลงทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. มหาวิทยาลัย

- มีรูปแบบการกระบวนการวิจัยที่เป็นต้นแบบ ในการพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษา คณาจารย์ และชุมชน เพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชนในกระบวนการผลิต การพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นการบูรณาการการศึกษาของนักศึกษาได้ประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การถ่ายทอดความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ ในการลงพื้นที่ปฏิบัติจริง

- มีกระบวนการในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพ เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพกระบวนการผลิต และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการลงในพื้นที่ปฏิบัติจริง และเป็นการบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา ได้ประสบการณ์ตรง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาระหว่างของชุมชนร่วมกับมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างโอกาสให้นักวิจัย นักศึกษาสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ในการวิเคราะห์คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนการผลิต ของชุมชนแล้วนำมาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเกิดความยั่งยืนต่อไป